

Sygn. akt VII U 1253/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Anita Milewska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Warszawie

sprawy G. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o odsetki od świadczenia emerytalnego

na skutek G. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 25 maja 2015 r. znak: (...) oraz od decyzji

z dnia 12 sierpnia 2015 r. znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia
25 maja 2015 r. znak: (...),

2. zmienia decyzję z dnia 12 sierpnia 2015 r. znak: (...)
w ten sposób, iż przyznaje G. R. prawo do odsetek
od dnia 1 maja 2013 r. do 7 kwietnia 2015 roku.

Sygn. akt VII U 1253/15

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia wyroku z dnia 18.12.2015 r.

Wygłoszone uzasadnienie wyroku.

Odwołująca G. R. w dniu 30 czerwca 2015 roku karta 2 akt sprawy, złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 25 maja 2015 roku inicjując tym samym niniejsze postępowanie w sprawie VII U 1253/15. W uzasadnieniu odwołania, odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do odsetek ustawowych od przyznanego prawa do świadczenia przedemerytalnego poczynając od maja 2013 roku. Organ rentowy zapoznając się z odwołaniem odwołującej i wnioskiem odwołującej, wydał w dniu 12 sierpnia 2015 roku decyzję na mocy, której odmówił G. R. prawa do wypłaty odsetek od świadczenia emerytalnego. Organ rentowy podkreślił, iż Sąd nie wskazał odpowiedzialności zakładu do wypłaty zaległych odsetek od miesiąca maja 2013 roku, a w związku z powyższym brak jest podstaw do ich wypłaty. Jednocześnie organ rentowy poinformował odwołującą, iż w sprawie na mocy decyzji z dnia 25 maja 2015 roku wypłacono odwołującej odsetki za okres od 08 kwietnia 2015 roku do 02 czerwca 2015 roku, to jest za okres po upływie 30 dni od wpływu prawomocnego orzeczenia Sądu do dnia wypłaty należnego wyrównania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy karta 5 akt sprawy z dnia 13 sierpnia 2015 roku wniósł o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 25 maja 2015 roku, albowiem decyzja ta zdaniem organu rentowego nie rozstrzygała o prawie do odsetek, a jedynie o prawie do świadczenia przedemerytalnego, oraz o oddaleniu odwołania od decyzji z dnia 12 sierpnia 2015 roku w przypadku rozszerzenia odwołania na decyzję z dnia 12 sierpnia 2015 roku. W toku postępowania sądowego odwołująca rozszerzyła odwołanie na decyzje z dnia 12 sierpnia 2015 roku w części, w której organ rentowy odmówił dowołującej prawa do odsetek za okres od 13 kwietnia 2013 roku do dnia 25 maja 2015 roku karta 17 do 19 akt sprawy. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. W dniu 12 kwietnia 2013 roku odwołująca G. R. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o świadczenie przedemerytalne. Decyzją z dnia 28 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego podnosząc, iż odwołująca nie dostarczyła zaświadczenia potwierdzającego, od kiedy wszczęto proces likwidacyjny zatrudniającego odwołującą zakładu pracy karta 33 akt

rentowych. Sąd nadto ustalił, iż organ rentowy posiadał wiedzę, iż pracodawcą odwołującej była osoba fizyczna B. Z. prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą sklep (...). Organ rentowy miał, zatem wiedzę, że pracodawca wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych w dniu 02 października 2012 roku, ale nie została ogłoszona upadłość tegoż podmiotu przez Sąd karta 35 akt rentowych. Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2013 roku w sprawie VII U 1697/13 zmienił zaskarżoną przez G. R. decyzję organu rentowego z dnia 28 maj 2013 roku w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 13 kwietnia 2013 roku. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy podkreślił, iż o likwidacji pracodawcy nie można mówić wówczas, gdy jest nim osoba fizyczna, tym samym przy ocenie czy zachodzą warunki uprawniające do otrzymania świadczenia przedemerytalnego dla osób, które prowadziły działalność gospodarczą, nie jest konieczne zdaniem Sądu przedłożenie wraz z wnioskiem o to świadczenie postanowienia Sądu o ogłoszenie upadłości, dokumentacja akt sprawy VII U 1697/13 karta 68 do 74 strony akt sądowych. Realizując wyrok Sądu Okręgowego z dnia 17 grudnia 2013 roku organ rentowy decyzją z dnia 25 maja 2015 roku przyznał G. R. prawo do świadczenia emerytalnego od dnia 13 kwietnia 2013 roku wraz z odsetkami od 08 kwietnia 2015 roku do 02 czerwca 2015 roku karta 193 akt rentowych. Na skutek apelacji organu rentowego sprawa o sygnaturze VII U 1697/13 została skierowana do rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Warszawie. Wyrokiem z dnia 03 lutego 2015 roku w sprawie III AUA 439/14 Sąd Apelacyjny oddalił apelację organu rentowego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny podkreślił, iż w przypadku pracodawcy, który jest osobą fizyczną nie można mówić o jego likwidacji karta 211 i karta 161 do 175 akt sądowych. Sąd Okręgowy zważył w świetle poczynionych ustaleń, co następuje. Zgodnie z artykułem 85 ustęp 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, jeżeli zakład w terminach, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów, albo umów międzynarodowych nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie o przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które zakład nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie natomiast z treścią artykułu 118 o systemie ubezpieczeń społecznych, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji z uwzględnieniem ustępu 2 lub 3 oraz artykułu 120 wyżej wymienionej ustawy. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy wydając orzeczenie stwierdza odpowiedzialność organu rentowego artykuł 118 ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na podstawie artykułu 85 ustęp pierwszy ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z artykułem 118 ustęp 1 i 1a

ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, należy uznać, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu świadczenia, albowiem niezbędne okoliczności faktyczne uzasadniające nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego odwołującej mogły być ustalone na

podstawie dokumentacji, którą dysponował organ rentowy w toku postępowania administracyjnego. Odmowa natomiast przyznania świadczenia na gruncie niniejszej sprawy była jednak, jak wynika z orzeczenia Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 17 grudnia 2013 roku sygnatura akt VII U 1697/13 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 01 lutego 2015 roku w sprawie III AUA 439/14 wynikiem błędu organu rentowego w wykładni lub zastosowaniu prawa materialnego to jest w zakresie pojęcia likwidacji działalności gospodarczej prowadzonej przez osobę fizyczną. Opóźnienie w wypłacie świadczenia było, zatem następstwem okoliczności, za które ponosi organ rentowy odpowiedzialność. Wskazać należy w ocenie Sądu Okręgowego, że organ rentowy dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na dokonanie ustaleń faktycznych umożliwiających wydanie decyzji zgodnej z treścią wniosku ubezpieczonej, odwołującej w przedmiotowej sprawie. Organ rentowy wydał, zatem zaskarżoną decyzję w oparciu o błędnie przeprowadzoną weryfikację prawną, złożonej przez odwołującą dokumentacji zatrudnienia. Organ rentowy miał w ocenie Sądu Okręgowego pełną możliwość przeprowadzenia postępowania dowodowego, a zatem nie można przyjąć, że ustalenie istotnych w sprawie okoliczności było prawnie możliwe dopiero przed Sądem. Wobec powyższego zdaniem Sądu Okręgowego należy przyjąć, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i w związku z tym winien wypłacić odwołującej należne jej odsetki poczynawszy od 01 maja 2013 roku, kiedy to odwołująca de facto nabyła prawo do świadczenia przedemerytalnego, o czym orzekł Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 17 grudnia 2013 roku w sprawie VII U 1697/13. Do dnia wydania decyzji przyznającej to świadczenie to jest do dnia 25 maja 2015 roku. W decyzji z dnia 25 maja 2013 roku organ rentowy wskazał, iż wysokość świadczenia zostanie wypłacona wraz z odsetkami za okres od 08 kwietnia 2015 roku do 02 czerwca 2015 roku. Należy, więc zauważyć, że okres odsetkowy, o który wnioskuje odwołująca i okres, za który wypłacono odsetki na mocy decyzji z dnia 25 maja 2015 roku częściowo się pokrywają, pokrywają. Mając na uwadze powyższe należy uznać, zatem za właściwe naliczenie odsetek od dnia 01 maja do 2013 roku do 07 kwietnia 2015 roku. Jednocześnie Sąd chciałby zwrócić uwagę na następującą kwestię. Mianowicie w świetle decyzji należałoby przyjąć naliczenie odsetek od 13 kwietnia 2013 roku, jednakże Sąd nie może przekraczać zakresu treści odwołania odwołującej. Odwołująca cały czas, w ostatnim piśmie swoim podkreślała, że domaga się naliczenia odsetek od maja 2013 roku. To pismo przed ostatnią rozprawą zostało złożone do akt sprawy i w związku z tym Sąd nie może jak gdyby z urzędu podejmować decyzji wbrew treści odwołania, gdzie wyraźnie w żądaniu wskazuje się datę od maja 2013 roku. W związku z tym Sąd w orzeczeniu przyjął datę 01 maja 2013 roku, chociaż w ocenie Sądu w świetle zebranej dokumentacji należałoby naliczać te odsetki od 13 kwietnia 2013 roku, jednakże to było jednoznacznie wyrażone stanowisko w piśmie procesowym odwołującej, aby to naliczenie i ta zmiana była uwzględniona licząc od maja 2013 roku, co też Sąd w wyroku skazał. Odnosząc się do punktu 1 wyroku, Sąd podkreśla, iż decyzja Sądu w tym zakresie o umorzeniu postępowania odnośnie decyzji z 25 maja dwa tysiące nie piątego roku, jest związane, iż w tym zakresie decyzja została

zmieniona decyzją z dnia 12 sierpnia 2015 roku, a nade wszystko jednak trzeba wskazać, iż powyższa decyzja z 25 maja 2015 roku nie ustalała i nie odnosiła się do kwestii odsetek, a jedynie stwierdzała, że kwota świadczeń przedemerytalnych zostanie powiększona o odsetki za wskazany w tej decyzji okres, wobec czego decyzja ta nie ustanawiała prawa do odsetek, a więc postępowanie o odsetki jest na podstawie tej decyzji bezprzedmiotowe. Odsetki zostały, bowiem merytorycznie rozpoznane dopiero w decyzji z dnia 12 sierpnia 2015 roku i wobec powyższego w ramach powyższych ustaleń Sąd orzekł na mocy artykułu 477 (14) paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego jak w sentencji.